

Årsrapport 1992

**Foreningen Mot
Seksuelle
Overgrep**

INNHOLDSFORTEGNELSE:

Innledning v/daglig leder	Side 1
Presentasjon av senterets ansatte	Side 2 - 3
Fakta om incest og seksuelle overgrep	Side 4
Foreningens målsetting og tilbud	Side 5
Nye henvendelser i 1992	Side 6 - 8
Året 1992	Side 9 - 10
Samarbeidspartnere	Side 11
Styresammensetning	Side 12
Regnskap 1992	Side 13 -14
Noter til regnskapet	Side 15
Uttalelser fra noen av brukerne	Side 16 - 20
Hvordan det er å være utsatt - Dikt fra brukerne	Side 21 -26

INNLEDNING:

Året 1992 ble et tøft år for både foreningen og brukerne. Med en medarbeider sykemeldt, var det vanskelig å få gitt våre brukere et godt nok tilbud.

Det gode med 1992 var at Foreningen mot seksuelle overgrep fikk "hus" av Sandnes Kommune. Oppussingen av huset begynte i september/oktober 1992. Gands Videregående Skole hjalp oss med tømmerarbeidet. Den øvrige oppussingen tok ansatte, brukere og venner og bekjendte seg av. Det ble mange kveldsstunder og lørdager med arbeid og "møje løye". Det var herlig å se kreativiteten som fikk utfolde seg fritt, og gleden over at vi nå skulle få sted som bare var vårt. Så var det navnet da! Vi kunne nesten ikke tro det selv da det gikk opp for oss at vi ville åpne det første INCESTSENTERET I ROGALAND.

Vårt ønske for 1993, vil være at det arbeidet vi gjør som "førstehjelpsstasjon" og selvhjelppssenter vil bli tatt på alvor hos politikerne. Som senter håper vi å komme med i langtidsbudsjettet til de kommunene vi har brukere fra. Målene vi har med videre funksjon av senteret vil nemlig være økonomisk avhengig av dette.

I år igjen vil jeg få takke alle våre støttespillere i vårt arbeid for å få til et INCESTSENTER I ROGALAND.

Med hilsen

Brit J. Thorkildsen
daglig leder

PRESENTASJON AV SENTERETS ANSATTE:

Navn: Brit J. Thorkildsen

Alder: 40 år

Sivil status: Skilt

Utdannelse: Handel og kontor

Word Perfect 1 og 2

Helse - og sosial

Tidl. arbeidserfaring: Ungdomspolitiker A.U.F., Sandnes

14 år som husmor

3 år på ungdomsklubb

2 år som kontorassistent

8 år som kontorass./fullmekting i
helseavd. i Sandnes Kommune

Daglig leder i Foreningen mot seksuelle
overgrep siden 1989

Nåværende arbeid: 3. året på helse - og miljølærling

Daglig leder på Incestsenteret i Rogaland

Navn: Annbjørg Berstad

Alder: 46 år

Sivil status: Gift

Utdannelse: 7 - årig folkeskole

Tidl. arbeidserfaring: Hushjelp

Kjeramikk arbeider

Produksjonsarbeider

2 år messepiske i utenriksfart

3 år kokk i utenriksfart

2 år kantineassistent på anlegg

1 1/2 år som assistent på koldtkjøkken

Nåværende arbeid: Nestleder på Incestsenteret i Rogaland

Navn: Aina Espeland
Alder: 19 år
Sivil status: Ugift
Utdannelse: 2 årig grunnkurs helse - og miljøfag
Tidl. arbeidserfaring: Jobb på gatekjøkken
 Vaskehjelp
 Praktikant
 Jobb i stall
Nåværende arbeid: Telefonvakt og vaktmester på Incestsenteret
 i Rogaland

Navn: Marianne Huus
Alder: 23 år
Sivil status: Ugift
Utdannelse: Examen artium
 2 årig tegnspråkkurs
Tidl. arbeidserfaring: 5 år deltidshjelp i bokhandel
 3 år avdelingsleder i bokhandel
 Assistent på aldershjem
 Støttekontakt
Nåværende arbeid: 1. året på Sosialhøgskolen, sosiallinje
 Assistent på sykehjem
 Deltid på Incestsenteret i Rogaland

Veileder:

Navn: Marit L. Egeland
Utdannelse: Sosionom
Tidl. arbeidserfaring: Voksenpsykiatri
 Veileder i Foreningen mot seksuelle
 overgrep
Nåværende arbeid: Forebyggende barnevern
 Veileder på Incestsenteret

FAKTA OM INCEST OG SEKSUELLE OVERGREP

Den definisjon vi legger til grunn i vårt arbeid er:
Incest er fysisk eller psykisk utnytting av barns og unges
seksuelle integritet, begått av noen de står i
avhengighetsforhold til.

Det er ulike tall når det gjelder utbredelsen av seksuelle overgrep. I en surveyundersøkelse foretatt i 1985 rapporterte 19 % av kvinnene og 14 % av mennene at de var blitt utsatt for seksuelle overgrep en eller flere ganger før de fylte 18 år. 1096 personer ble spurta første gangen i denne undersøkelsen og 1039 personer andre gangen. (Holter m.fl. 1985)

Denne undersøkelsen omfatter ikke personer uten fast bopel, i fengsel eller innlagt på institusjon. Undersøkelser i andre land viser at incestutsatte er overrepresentert i disse gruppene:

En undersøkelse som er foretatt over en tiårs periode ved et psykiatrisk sykehus viste at 60 % av de kvinnelige pasientene hadde vært utsatt for seksuelle overgrep som barn.

Likeledes viste undersøkelsen at 70 % av dem som var fremstilt for ungdomsretten var blitt seksuelt misbrukt som barn.

På den internasjonale kongressen "Child abuse and neglect" i 1982 ble det hevdet at det ikke er noen grunn til å tro at forekomsten varierer vesentlig fra land til land i den vestlige verden. (Ingnes og Haaberg Aas, 1984)

Dette er gamle tall, men budskapet er klart: incest og seksuelle overgrep er vidt i omfang.

Det er i disse dager under utarbeidelse en ny undersøkelse i Norge som skal kartlegge utbredelsen av seksuelle overgrep. Vi gleder oss til å kunne referere til nyere tall i årsrapporten for 1993.

Det er vanskelig å vite hva som er reelle tall. Metode, utvalg og definisjon får stor betydning for utfallet av slike undersøkelser. Selv om noen mener at disse tallene er for høye og andre at de er for lave kan vi trekke en viktig konklusjon: seksuelle overgrep mot barn er et stort samfunnsproblem og forekommer oftere enn noen forestilte seg for bare 7 - 8 år siden.

FORENINGENS MÅLSETTING ER:

Å bekjempe incest og seksuelle overgrep ved å påvirke til forandring av de faktorer i samfunnet som er med på å opprettholde seksuelle overgrep mot barn. Videre vil vi synliggjøre problematikken, drive forebyggende arbeid og bidra til å gi alle som har vært utsatt et bedre liv.

FORENINGENS TILBUD:

- * Støttetelefon for utsatte i alle aldre av begge kjønn
- * Støttetelefon for pårørende til utsatte
- * Enesamtaler for utsatte og deres pårørende
- * Henvisning og formidling av kontakt med eksisterende hjelpeapparat
- * Selvhjelpsgrupper for utsatte
- * Selvhjelpsgrupper for mødre/fedre til utsatte barn
- * Selvhjelpsgrupper for ektepar
- * Støtte ved lege/legevakt, advokat og politibesøk
- * Medlemsmøter en gang pr. mnd. for utsatte med pårørende
- * Opplysning, informasjon og foredrag til helse - og undervisningspersonell, politkere og samfunnet forøvrig

NYE HENVENDELSER FRA UTSATTE I 1992:

Jenter:

14 - 16 år: 2 stk.
Ukjendt alder: 5 stk.
Totalt 7 stk. jenter

Kvinner:

18 - 21 år: 4 stk.
21 - 30 år: 8 stk.
30 - 40 år: 3 stk.
40 - 60 år: 3 stk.
Ukjendt alder: 2 stk.
Totalt 20 stk. kvinner

Gutter:

Ukjendt alder: 1 stk
Totalt 1 stk. gutter

Menn:

18 - 21 år: 1 stk.
21 - 30 år: 2 stk.
30 - 40 år: 2 stk.
Ukjendt alder: 2 stk.
Totalt 7 stk. menn

Ukjendt alder og kjønn: 2 stk.
Totalt 2 stk. ukjendt alder og kjønn

Dette vil si at vi har mottatt i alt 37 nye henvendelser fra utsatte selv i løpet av året.

NYE HENVENDELSER FRA PÅRØRENDE I 1992:

Jenter:

3 - 5 år: 4 stk.
5 - 10 år: 1 stk.
10 - 15 år: 2 stk.
15 - 16 år: 4 stk.
Totalt 11 stk. jenter

Kvinner:

18 - 21 år: 3 stk.
21 - 30 år: 5 stk.
I tenårene: 1 stk.
Ukjendt alder: 7 stk.
Totalt 16 stk. kvinner

Gutter:

0 - 3 år: 1 stk.
3 - 5 år: 2 stk.
5 - 10 år: 2 stk.
10 - 15 år: 1 stk.
Ukjendt alder: 4 stk.
Totalt 10 stk. gutter

Menn:

Ukjendt alder: 2 stk.
Totalt 2 stk. menn

Ukjendt kjønn:

3 - 5 år: 4 stk.
5 - 10 år: 3 stk.
10 - 15 år: 1 stk.
Totalt 8 stk. ukjendt kjønn

Ukjendt kjønn og alder: 5 stk.
Totalt 5 stk. ukjendt kjønn og alder

Dette vil si at vi har mottatt i alt 52 nye henvendelser fra pårørende i løpet av året.

NYE HENVENDELSE FRA DET OFFENTLIGE I 1992:

Jenter:

Ukjendt alder: 2 stk.
Totalt 2 stk. jenter

Ukjendt kjønn:

3 - 5 år: 1 stk
5 -10 år: 0.stk.
10 - 15 år: 2 stk.
Totalt 3 stk. ukjendt kjønn

Ukjendt kjønn og alder: 2 stk.
Totalt 2 stk. ukjendt kjønn og alder

Konklusjon:

De aller fleste som kontakter oss ved førstegangs - henvendelse er pårørende til utsatte. Siden vi selv har opplevd hvor tøft det er å be om hjelp, gir vi tilbud om at pårørende kan være med på enesamtaler og medlemsmøter så lenge den utsatte selv ønsker det. Dette er godt mottatt blandt våre brukere og blir mye brukt i kontaktetableringen.

ÅRET 1992:

Fra januar til juni hadde kontoret åpent mandag - fredag fra kl. 8.00 - 15.00. Siste halvår var dårligere dekket p.g.a. en sykemelding. Dette resulterte i at vi fikk gitt brukerne et dårligere tilbud enn tidligere, og at vi fikk færre henvendelser.

Totalt hadde vi 670 telefoner fra utsatte, pårørende og det eksisterende hjelpeapparat. 70 av disse telefonene var nye henvendelser, og innholdt 96 personer som hadde vært utsatt for seksuelle overgrep. Mange som ringer hit forteller at en og samme overgriper har begått overgrep mot flere personer derfor blir det sprik mellom antall henvendelser og antall personer.

Sommeren - 92 kjøpte vi mobiltelefon til fast kvelds - og helgedekning. Dette tilbuddet har blitt godt mottatt hos våre brukere og blir mye brukt.

I løpet av 1992 har det vært en markert økning i etterspørsel av foredrag og kurs. I alt har vi holdt 13 foredrag for ansatte i barnehager, fritidsklubber og skoler. Under disse foredragene tar vi opp hvilke signaler barn sender ut når de har vært utsatt for seksuelle overgrep, og hvordan ansatte ved de forskjellige institusjonene skal forholde seg når de har mistanke om at et barn har vært eller blir utsatt for overgrep.

I løpet av 1992 har vi hatt 50 avtaler med det offentlige. Dette gjelder avtaler som går på samarbeid, advokatbesøk, politiavhør og følge til lege/psykolog.

En gang pr. mnd. har vi hatt medlemsmøter hvor 8 - 25 brukere har møtt opp. På medlemsmøtene har vi vekselsvis tatt opp aktuelle temaer som brukerne har ønsket, og hatt sosialt fellesskap. Hovedgrunnen til at så få av brukerne møter opp, er redsel for å møte kjendte.

Vi har hatt i gang 2 selvhjelpsgrupper, med 3 - 5 personer i hver, som har hatt jevnlige møter hver uke. Selvhjelpsgruppene er faste grupper som jobber aktivt med felles senvirkninger og problemer.

I 1992 har vi hatt kontakt med ca. 200 utsatte og pårørende. Noen av disse har hatt faste enesamtaler en gang pr. uke, mens andre kun har ønsket telefonkontakt. Vi har også vært ute i en del hjemmebesøk og fulgt brukere til advokat, politi, lege og psykolog/psykiater. Når det har vært krisetilpasninger for noen av brukerne, har vi stilt våre hjem til disposisjon.

Vårt arbeid er basert på, i mest mulig grad, å være til hjelp når brukerne trenger det. Derfor har vi vært ute på mange hjemmebesøk om nettene og i helger. Det nytter ikke å gi brukerne en time neste dag når problemene stormer som værst. Fordi vi selv har opplevd det å være utsatt, og frustrasjonen over å måtte vente til behandleren hadde ledig time, ser vi på dette å være der når ting ser som verst ut, som noe av det viktigste.

Foruten 2 lønnede personer (1/4 og 1/2 stilling) har Foreningen mot seksuelle overgrep en del frivillige som jobber. I 1992 har det på det meste vært tilknyttet 7 - 9 frivillige personer. De frivillige har vært på kontoret noen timer hver, og de har hjulpet til med å ha mobiltelefon vakt.

Annен hver uke har daglig leder og nestleder i foreningen hatt veiledning med sosionom Marit L. Egeland. Disse veilednings-samtalene har gått med til å ta opp og få veiledning i personal saker og spesielt vanskelige saker.

Høsten - 92 fikk vi hus av Sandnes Kommune, noe vi gledet oss veldig til å kunne ta i bruk. I alt er det lagt ned ca. 60 timer på å gjøre avtaler angående oppussing o.a. i forbindelse med huset.

Hver lørdag har vi hatt dugnad i Hatleveien 8. Brukere, ansatte og venner har stilt opp og gjort huset til det det er i dag; Incestsenteret i Rogaland. Lærlinger ved Gand Videregående Skole har tatt seg av tømmerarbeidet og gjort en kjempeinnsats. Vi retter en stor takk til Gand Vg. Skole v/rektor Einar Lea for dette arbeidet!

Året 1992 har vært et tøft år, med mange jern i ilden. Vårt håp for 1993 er at de brukerne vi har og nye brukere kan få et utvidet tilbud i og med at vi nå har fått eget hus.

Vi har mange ideer som skal settes i gang når huset åpnes, men vi er avhengige av økonomisk støtte. Vi vil få takke stat, fylkeskommunen, kommuner og andre lag/foreninger for den støtten vi har fått i 1992! Det har kommet godt med underoppussingen av huset og den daglige driften ellers. Uten økonomisk støtte og velvilje er foreningens arbeid ikke mulig.

SAMARBEIDSPARTNERE:

Siden Foreningen mot seksuelle overgrep ble startet i 1989 har vi hatt faste støttespillere og samarbeidspartnere. Disse betyr enormt mye for oss i saker som er vanskelige.

At de fleste av våre samarbeidspartnere er ansatt i det offentlige hjelpeapparat, betyr at vi også kan henvise brukere videre. Gjennom vår virketid har vi sett at det å kombinere behandling fra profesjonelle hjelgere og å ha kontakt med andre utsatte gir best resultat. Derfor anbefaler vi nettopp dette for våre brukere.

Av denne grunn og også fordi vi i stadig økende grad får spørsmål fra overgripere om hjelp, ser vi det som nødvendig å knytte til oss faste fagfolk på timebasis. Om vi kan få dette til i 1993 vil avhenge av bevilgningene vi får.

Samarbeidspartnere vi har jevnlig kontakt med:

- Basissenteret Blå Kors, Sandnes
- Psykiatrisk Ungdomsteam, Sandnes
- Rogaland Politikammer, Sandnes
- Advokat Ragnhild Øverland, Sandnes
- Tverrfaglig team, Sandnes
- Skolepsykologisk kontor, Sandnes
- Rogaland Psykiatriske Sykehus, Dale
- Barnevernssenteret, Stavanger

STYRESAMMENSETNING, valgt 29. mai 1991

Leder: Brit J. Thorkildsen (lærling helse - og miljøfag)

Nestleder: Annbjørg Berstad (Foreningen mot seksuelle overgrep)

Kasserer: Margit Hunemo (lærer)

Styremedlem: Bodil Storetvedt Eriksen (psyk. sykepleier)

Styremedlem: Christian Blaauw Hvaring (undervisn. inspektør)

Styremedlem: Beth Ambjørnsen (assistent R.S.P., Dale)

Vara: Terje Stokka

Regnskapsfører: Ole Johan Skjæveland

FORENINGEN MOT SEKSUELLE OVERGREP

BALANSE pr. 31.12	1992	1991
EIENDELER		
Kasse	1.096	2.710
Postgiro	85.269	18.058
Bank skattetrekk	<u>5.027</u>	<u>6.389</u>
Sum eiendeler	<u>91.392</u>	<u>27.157</u>

GJELD OG EGENKAPITAL

Skyldig skattetrekk	4.586	3.380
Skyldig folketrygdavgift	5.396	4.157
Skyldige feriepenger	18.420	3.703
Forskudd tilskudd	12.700	
Annen kortsiktig gjeld	<u>9.000</u>	<u>-</u>
Sum gjeld	<u>50.102</u>	<u>11.240</u>

Avsatt fond	(note 3)	24.000	-
--------------------	----------	--------	---

Egenkapital

Kapital 01.01	15.917	5.660
Årets overskudd	<u>1.373</u>	<u>10.257</u>

Sum egenkapital	<u>17.290</u>	<u>15.917</u>
------------------------	----------------------	----------------------

Sum gjeld og egenkapital	<u>91.392</u>	<u>27.157</u>
---------------------------------	----------------------	----------------------

Sandnes, den 25. januar 1993

Brit Torkildsen	Terje Stokka	Marianne Huus
Beth Ambjørnsen	Hans C. Blaauw	Hvaring
Bodil Storetvedt Eriksen		

Forus, den 25. januar 1993

Regnskapet er revidert og funnet i orden

Edgar Wigestrøm	
Edgar Wigestrøm	statsautorisert revisor

FORENINGEN MOT SEKSUELLE OVERGREP

RESULTATREGNSKAP	1992	1991
INNTEKTER		
Driftstilskudd	<u>343.590</u>	<u>242.092</u>
Andre inntekter	<u>2.890</u>	<u>2.630</u>
Sum inntekter	(note 1) <u>346.480</u>	<u>244.722</u>
UTGIFTER		
Lønn og folketrygdavgift	<u>228.607</u>	<u>52.419</u>
Andre driftsutgifter	(note 2) <u>97.102</u>	<u>185.518</u>
Sum utgifter	<u>325.709</u>	<u>237.937</u>
Driftsresultat	<u>20.771</u>	<u>6.785</u>
Renteinntekter	<u>4.602</u>	<u>3.471</u>
Årets resultat	<u>25.373</u>	<u>10.256</u>
Avsatt fond	(note 3) 24.000	
Årets overskudd	<u>1.373</u>	<u>10.256</u>
Som foreslås disponert slik:		
Til kapitalkonto	<u>1.373</u>	<u>10.256</u>

FORENINGEN MOT SEKSUELLE OVERGREP

NOTER TIL REGNSKAPET 1992

Note 1 Driftstilskudd

Følgende driftstilskudd er mottatt i 1992:

Departementet	:	100.000
Fylket	:	163.800
Kommuner	:	62.000
Lag/foreninger	:	17.290
Andre	:	<u>3.390</u>
Sum	:	<u>346.480</u>

Note 2 Driftsutgifter

Kontorrekvisita	:	6.056
Porto, telefon	:	14.713
Honorarer	:	15.700
Bilutgifter	:	6.779
Reise, diett	:	8.616
Oppussing hus	:	29.176
Annonser	:	3.585
Kjøpt mobiltelefon	:	10.122
Andre utgifter	:	<u>2.355</u>
Sum	:	<u>97.102</u>

Note 3 Fond

Avsetningen på kr. 24.000.- gjelder avsatte midler til kjøpte møbler i 1993 vedrørende oppussing av hus.

UTTALELSER FRA NOEN AV BRUKERNE

Jeg har blitt bedt om å skrive noen ord om Foreningen mot seksuelle overgrep, og om hvordan jeg har blitt tatt i mot der.

Jeg har vært utsatt for grove seksuelle overgrep mens jeg var barn, og fikk mange problemer i tidlig skolealder. Nå som jeg har blitt voksen og liksom skal klare å være gift og ta vare på barna mine fungerer ingenting. Jeg har gått hos psykolog i 1 1/2 år, men har ikke fått orden på det som har plaget meg. Dårlig selvfølelse, spiseforstyrrelser og angst har jeg slitt med i mange år.

En venninde av meg som hadde lest om foreningen i avisens sa jeg burde ta kontakt med dem. Nå har jeg gått til samtale der i snart 5 mnd. og det har hjulpet meg veldig. I enesamtalene tar vi opp de problemene jeg har slitt med og finner nye måter å tenke på. Nå klarer jeg å "mate meg" med positive tanker av og til i stedenfor bare negativt.

De som jobber i Foreningen mot seksuelle overgrep har selv opplevd å være misbrukt seksuelt, og de vet hva de snakker om. Jeg tror ingen kan skjønne hvor godt det er å bli forstått og å bli tatt på alvor. Det at de også stiller krav til meg har hjulpet meg til å ikke bare synes synd på meg selv og unnsky尔de mine reaksjoner. Nå må jeg ta fatt i reaksjonene og prøve å gjøre noe med dem.

Hele døgnet kan jeg ringe og de hører alltid på meg. Håper at dere som leser dette kan skjønne hvor viktig foreningens arbeid er! Skulle ønske at alle som har vært utsatt for seksuelle overgrep kunne fått et slikt tilbud som jeg har fått!

Tusen takk Marianne!

"Utsatt jente 28 år"

Kjære Brit (for bruk i årsmelding)

Tilbudet om samtaler med Brit (Foreningen mot seksuelle overgrep) har for meg vært det beste og mest positive alternativ til terapi.

Eg har vært bruker av senteret i snart et år og har samtidig ukentlige samtaler med psykolog på PUT. Det og få møte en annen utasst - det å faktisk få bevis på at eg ikke er åleine var heilt utrolig! Det å vite at eg ikke er åleine med skammen og fortvilelsen trur eg var det første positive steg framover.

Arbeidet til foreningen er så VIKTIG, for meg føler eg at det er uunværlig. Eg går og til samtaler der kjæresten min er med, og mor har også vært med. Eg trur det har hjulpet begge to til å forstå meir og da har eg tørt å være meir åpen, fortelle og forklare dei meir.

Samtalene med Brit, framskrittene som nå så smått begynner og komme og "oppbackinga" eg får er med og hjelper meg til å klare kvardagen .

Eg er utrulig takknemlig for at foreningen fins, og at eg får hjelp der. Eg føler at dette er det beste tilbuddet vi utsatte får, det skulle vore fleire "senter" og vi skulle visst om dei før slik at vi hadde sluppet år med skam, skyld og taushet. Eg vil stå fram i dette brevet med fullt navn, slik at kanskje eg kan hjelpe med å få vekk følelsen i samfunnet av at vi er tall i statistikker, mørketall og barn med problem det ikke snakkes høyt om.

Beste helsing
Wenche Mellemstrand

Til Brit!

Å verta kjend med senteret og få hjelp og støtte i ei vanskelege og vonde tid har vore heilt fantastisk.
Å vita at der er ein stad ein kan ringja uansett tid på døgnet og få hjelp i krisesituasjonar.
At ein ikkje er aleine, at der er ein stad og venda seg å få hjelp.

Å sjå utviklinga til dotter mi som har hatt samtalar som eg og har fått del i, det har hjelpt meg og. Eg har fått bedre kjennskap og innsikt i problema. Ho torer fortelja meir og får hjelp til å "setja ting på plass".
For henne som ikkje har hatt noko normal barne - og ungdomstid, få hjelp til å leggja det vonde bak seg, få hjelp til å bli vaksen - finna fred og ro - få eit godt liv.

Etter mitt skjønn er det det som har hjelpt mest - at ho har fått snakke med Brit. For ho veit kva som såra mest, veit kva ho skal spør etter og ta opp og snakka om. Arbeida seg gjennom og gå styrka vidare.

Alle utsatte burde få kjennskap til og tilbud om hjelp frå slike senter.

Også for meg som mor er senteret unnværlig og eg vil retta ein STOR takk til Brit for det arbeidet og den enorme innsatsen ho gjer.

Beste helsing
Wenche's mor

Jeg tok kontakt med Foreningen mot seksuelle overgrep etter at vi hadde diskutert mye i vennindeflokken min om dette med seksuelle overgrep. Jeg ble seksuelt misbrukt da jeg var barn. Jeg har i grunn aldri følt meg "normal" så i diskusjonen hevdet jeg mine meninger, og de andre trodde vel at jeg var sprø. Jeg hadde hørt om foreningen for et år siden, men først nå torde jeg å ta kontakt.

Jeg fikk prate med en jente som het Marianne og fikk samtale hos henne samme kveld. Jeg sa at det var ikke sikkert jeg klarte å si noe, men det var greit sa hun. Da jeg kom til samtale gikk det veldig fint og vi fikk pratet mye.

Siden har jeg gått til samtale en gang pr. uke hos Marianne og hun har hjulpet meg mye. Først nå har jeg skjønt hvorfor jeg alltid har vært "unormal" og følt meg skitten.

Gjennom Marianne har jeg også fått kontakt med en psykolog og det er fint å ha terapitilbud både der og i foreningen.

Det som jeg synes er bra med foreningen er at det går an å få time ganske fort der. De er alltid der hvis jeg får en spesielt vanskelig reaksjon. Til og med i påsken kom Marianne hjem til meg for å prate når jeg hadde det tøft.

Det er vanskelig å ta opp alt som har skjedd i barndommen min, men det har gjord meg veldig godt. Alle jeg snakker med sier at jeg har forandret meg. Jeg ser lysere på fremtiden nå.

Jeg vil bare si at det har vært veldig positivt for meg å ha det tilbuet som Foreningen mot seksuelle overgrep har gitt meg. Håper at flere kan få den hjelpen som jeg har fått.

Hilsen en som har vært glad for å få hjelp.

Jeg er en jente på snart 19 år og har hatt kontakt med Foreningen mot seksuelle overgrep siden -91. Først i høst begynte jeg å gå til fast enesamtale annen hver uke.

Det har vært veldig bra for meg å ha det tilbudet som de har gitt meg. Jeg har alltid vært redd for å kontakte psykolog, men det er mye tryggere for meg å gå på senteret.

Jeg tror det er fordi at Marianne har opplevd dette selv og vet hva hun snakker om. Jeg kan alltid ringe hvis jeg har det vondt om natten og det synes jeg er bra.

Skulle ønske at alle kunne få jobbe med de overgrepene de har vært igjennom. Det er ikke alltid like kjekt, men det hjelper i allefall.

"Utsatt jente 18 år"

HVORDAN DET ER Å VÆRE UTSATT

DIKT FRA BRUKERNE

ØNSKER

Skulle ønske at jeg var
en Slagbjørn jeg. For da
skulle jeg tatt de.

Skulle ønske at jeg var
en Ørn jeg. Så jeg kunne fly
høyt over alle.

Skulle ønske at jeg var
et menneske, som kunne ha vokst
opp i fred.

SOLEN

Solen trenger på, å hvor den varmer;
Min venn, den varmer for deg.
Du er fri , sett deg ned la den får gjøre sitt
verk.

Slipp skyldfølelsen, du har ingen skyld.
Solen varmer og renser din kropp.
Dens livsgivende kraft, gir deg vekst.

Herlige befride følelse, den er din, er din.
Noen har gått foran, de roper på deg, ja,
med lengsel.
Gå, vent ikke, du er fri, uten skyld.
Livet er ditt;

Min venn, solen frister, med skogens svalendes
slør.
Engen, fjell og dal, vil glede dine ben.
Gled deg i din frihet, den er din,
Friheten er god;

Det er med glede, men mitt budskap kommer
også med lengsel.
Jeg vil at også du skal kjenne frihet.
Frihet fra skyldfølelse og fordømmelse.
Solen trenger på, den varmer for oss.
Vi er fri;

VAKUM

Jeg lever i et syltetøyglass
- sprellet da han puttet meg oppi
og skrudde lokket på.
Ingen er så ensomme
- som oss barn som lever i syltetøyglass
Han satte meg på hylla
til neste gang.

Så tomt, så tomt
så stilt, så stilt
så dødt, så dødt
jeg er død
får ikke puste på glasset
bare når han hente meg ut
strømmer oksygenet, blodet
gjør meg vondt
strømmer ut i armer og bein
- det er visst ennå noe som lever
kanskje er ikke glasset tett?

Det er vel derfor det stinker
stinker av meg
stinker av mugg
store grønne klumper
med hår på
- snart, tenker jeg
er jeg bare mugg
bare grønn
bare stank
- Da hiver han meg

MØTE

Du ler mot meg
vil gi meg noe
gråte med meg
føle smerten min
fordi du elsker meg
- sier du

Jeg kan ikke
åpne opp for deg

Men ikke gå da!
Jeg trenger deg likevel

Bare ikke rør meg
korthus raser så lett sammen

EIN FUGLEUNGE

Manglande tru på sjølvmot.
Bankande hjarte i møte med
grøne greiner frå samkvemmet.

Undrast kva augo dei måler med;
for eg er ein redd fuglunge som
fall or reiret her eine dagen.

Ei hand prøvde gripe meg,
men skvatt unna.

Undrast om mine eigne,
kjänner lukta av menneskehend,
og støyter meg ut?

Det e vanskeleg å finna mat.
Augo ser ikkje
og føtene er veike.

Treng hjelp
men pipet når ikkje fram.
Larmen og avstanden kveler lydane.

Berre ein av mine egne ville sett til meg,
og hjulpe meg med næring!

Eg våger ikkje rope lenger
- dei trur meg visst ikkje
og våger ikkje skjøne kva liding einsemda er.

Lat meg døy aleine her
så kan lauvet frå greinene
kle meg med si fargedrakt til hausten.

Dei er i allefall nesten ein av mine.
Lauvet vil stelle fint med restane

VÅREN

Våren er grønn og solen er varm,
tenk å finne noen som forstår, vet,
og alikevel vil sitte hos meg.

Det gjør ikke noe at berøring er tabu.
"Vi kan vente til du vil!"
Tenk å få bestemme over sin egen kropp,
Kunne si nei.

Det å sitte sammen er nok,
kjenne solen varmer,
bli kjent, bli trygg, være nær.

Han er pen;
"Jeg tror jeg bryr meg om deg".
Meg?
Er du den som skal tine vinteren
i meg?
Jeg vet ikke, jeg er redd,
redd for denne tryggheten.

AVVISNING

Barnet står i døråpningen
skjelver av kulden
som strømmer ut
fra hun som vasker opp
med ryggen til
Ropet
fastner i hånden
som klamrer seg
til dørkarmen

Det kommer ut
med rytmiske dunk
med hodet mot gulvet

Det er trygt
under bordet på stua

HENDER OG PYRAMIDER
(-eller overlevelsesstrategi)

Svære hender, grådige harde hender
krafser og krafser
men Kheospyramiden er størst
- har vært enda større,
men toppen falt ned
en gang for lenge siden
lår blir bendet fra hverandre
med makt

Den skulle vært 147 meter
- det er høyt det
Nei, nei! Det er ikke på meg det gjør vondt!
Ikke mine lår, nei, nei, andres lår, andres kropp
Kheops, konge i Egypt, 4. dynasti
(hva er det? Det stod i leksikonet)
ca. 2600 år før Kristus levde han,
men nå er han død, Kristus er død, jeg også snart
Det er vondt, men ikke på meg
Kheops ligger og råtner der inne
sammen med masse skatter
og jeg er endelig alene
her inne i graven min
i graven på rommet
og skulle vært død for lenge siden
så jeg kunne gjemt meg i en pyramide
langt inne i labrinten, så ingen fant meg

Til Minne!

Et kors ligger i veikanten.

Til minne om den som engang stod deg nærmest.

Et menneske som var fylt med livsglede, som folk var glad i,
og brydde seg om.

Nå bryr ikke folk seg lenger, de er redde,
de sitter alene igjen med sorgen.

Tårene, savnet, følelsene, du vil gjemme de vekk,
men det går ikke, de kommer igjen og igjen.
De river og sliter i deg, du vil bli kvitt dem, det er noe
vemmelig, noe uvant, noe som angikk andre - ikke "meg"!

Nå er de der, så da får du ta kampen opp, få det ut,
bli kvitt det, men ikke glemme.

La det bli et arr, et merkested for gode minner,
og ikke sorgen du aldri fikk ut!

Et barn som blir misbrukt
lærer å hate seg selv
og sin egen kropp

Et barn som ikke kan stole på
sine nærmeste foresatte
utvikler mistro til alle

Et barn som ikke er trygg
i hjemmet
utvikler angst og navnløs frykt for alt

Et barn som pålegges
voksne hemmeligheter
blir tidlig gammel
og sent voksen

Et barn som stadig frykter
overumplende overgrep
prøver alle utveier unntatt
sannheten
for å unngå kompromitterende
situasjoner

Et barn hjelpehelst overgitt
en voksens seksuelle begjær
mister all selvtillit og evnen
til å ta egne avgjørelser

Et barn uten rømningsveier
overlever ved å flykte
fra seg selv
inn i fortengningens
gravkammer
og bort fra suget

Å stjele en barndom
er ikke bare å frarøve et barn
en menneskerett
Det er å ødelegge et følelses -
liv i all tid
og fjerne grunnlaget for all
normal sosial og psykisk
utvikling!

